

POLET

POSEBNA
ŠTEVILKA

Planica 63, od 22. do 24. marca 1963

V VODSTVU ODLIČNI SKAKALCI NDR

Po prvem dnevu tekmovanja vodi Bokeloh iz NDR – Norvežan Brandzaeg danes ni imel sreče – Peter Eržen najboljši med Jugoslovani – Izredni polet Langusa, ki je pristal pri 120 m

PLANICA, 23. marca. — Organizatorji letošnje planiške prireditve so lahko zadovoljni z vremenom, saj bi se prav lahko zgodilo, da bi bil večmesečni, če ne celo večletni trud brez pravega pomena. Težki oblaki in nato še dež, so v četrtek kaj slabo obetali! Kot po naročilu pa se je že v petek dvignila meglena zavesa, danes, v soboto, pa se je izza Mojstrovke že z zgodnjih urah nasmehnilo sonce.

ČE JE SKAKALEC DOVRŠEN SMUČAR...

Že včeraj pri poizkusnih poletih si je lahko vsakdo ustvaril pravo podobo o vrednosti in sposobnosti vsakega posameznika, ki tekmuje na letošnji prireditvi. Bolj ali manj so se uresničile naše napovedi, saj ni bilo težko uganiti, da sodijo med favorite tekmovalci NDR, da so odlični skakalci iz Zah. Nemčije, da so Norvežani poslali enega najboljših svojih zastopnikov Brandzaega in da je med letošnjimi udeleženci še nekaj tekmovalcev svetovnega slovesa, ki pa s takšnih ali drugačnih razlogov niso dosegli daljav kot so si jih želeli oni sami in seveda številni gledalci.

Ne bomo ponavljali petkovih dogodkov. Vedeli smo, kam mora biti obrnjena naša

današnja pozornost in kdo od letošnjih udeležencev zasluži še posebno pozornost. Ugotovili smo, da so skakalci iz NDR najboljši mojstri letenja, da odlično obvladajo ne samo let skozi zrak, temveč tudi doskok in vožnjo po str-

mem doskočišču v ravnino. Mnogi tekmovalci, ki ne obvladajo osnovnih smučarskih elementov, ne sodijo na velikanko. Tudi pasti je treba znati. Današnji primer Šli-barja to še posebej potrjuje.

PRVA SERIJA ZA ITALIJANA AIMONIJA

V prvi seriji skokov — nastopilo je 43 tekmovalcev — je bil najdaljši Italijan Aimoni. Zanimivo je, da se je od vseh najbolj odgnal in v drugem delu leta do skraj-

nosti izkoristil zračno blazinost. Prav ta blazina mu je omogočila pristanek pri 107 metrih. Tik za njim so se zvrstili Kürth, ki je bil 2 m krajši, pa tudi izvrstni Recknagel ni dosti zaostajal. Med stometraše so se v prvi seriji uvrstili še Peter Lesser, Happle, Ihle in Avstrijec Golser. Če pomislimo na velikanko, se nam zdijo te daljave skromne. Kdo je kriv

NADALJEVANJE NA 8. STR.

IZPOLNILA SE MI JE ŽIVLJENJSKA ŽELJA

Langus Jože je bil danes prav gotovo tisti, ki je vzbudil med zbranimi gledalci, ki so prišli s 13 posebnimi vlaki iz vse Slovenije in tudi iz Reke največ navdušenja. Že v drugem poizkusnem skoku je sprožil val odobravanja, ko je pristal v zelo lepem slogu pri 114 m. Seveda je kar težko popisati navdušenje, ki je izbruhnilo pri njegovem tretjem poizkusnem skoku. V zelo elegantnem letu, popolnoma mirnem, in tudi z zanesljivim doskokom je Jože Langus pristal pri znakmi 120 metrov. Toliko ni skočil na planiški velikanki doslej še noben Jugoslovian. Mimogrede lahko tudi povemo, da na prireditvi Planica 63 sploh noben skakalec ni dosegel večje daljave. Pri tem moramo seveda povedati, da je Jože Langus skakal kot predskakalec in se je spustil z višjega naleta. Zaradi tega je imel tudi večjo hitrost (pri tretjem

poizkusnem skoku 106 km na mizi), kar mu je omogočilo, da je dosegel take daljave.

Jože Langus je bil presrečen, ko je izvedel za svoj uspeh. Rekel nam je, da se je izpolnila njegova življenjska želja. To je bil njegov cilj, o katerem je hrepenel leta in leta in danes — dan pred zaključkom njegove skakalne kariere — se mu je ta želja uresničila. Jože Langus bo namreč jutri, v nedeljo skočil še trikrat na velikanki in s tem

zaključil svojo skakalno kariero. Seveda pa lahko tudi še spremeni svojo odločitev, saj sam pravi, da še nikdar ni bil v taki formi in da se še nikdar ni tako dobro in zanesljivo počutil v zraku. Čeprav Jože Langus ni bil član jugoslovanske reprezentance je s svojimi poizkusnimi skoki kljub temu jugoslo-

NADALJEVANJE NA 8. STR.

Osebni rekord 100m

V konkurenci je bil danes najboljši jugoslovanski predstavnik Peter Eržen, ki je s skokoma 97 in 100 m ter s 194,4 točke uvrstil na odlično enajsto mesto. Za Eržena velja, da je najbolj zanesljiv, obenem pa tudi najlepši v zraku in seveda tudi najdaljši jugoslovanski reprezentant. Peter Eržen je star 21 let in je že leta 1955 nastopil v naši mladinski ekipi na tekmovanju za pokal Kongsberg. Bil je devetnajsti. Leta 1958 je bil tretji na republiškem mladinskem prvenstvu, 1960 pa je bil že na tretjem mestu med člani. Pred tremi leti je skakal tudi v Planici, ko je na 80-metrski skakalnici osvojil 28. mesto, na velikanki pa je bil 34. V letošnjem letu je nastopal na številnih tekmah, med katerimi je treba posebno omeniti 7. mesto v Ponte di Legnu in deveto v Davosu. Doslej je bil najdaljši Erženov skok 87 m, danes pa je dosegel svoj osebni rekord 100 m.

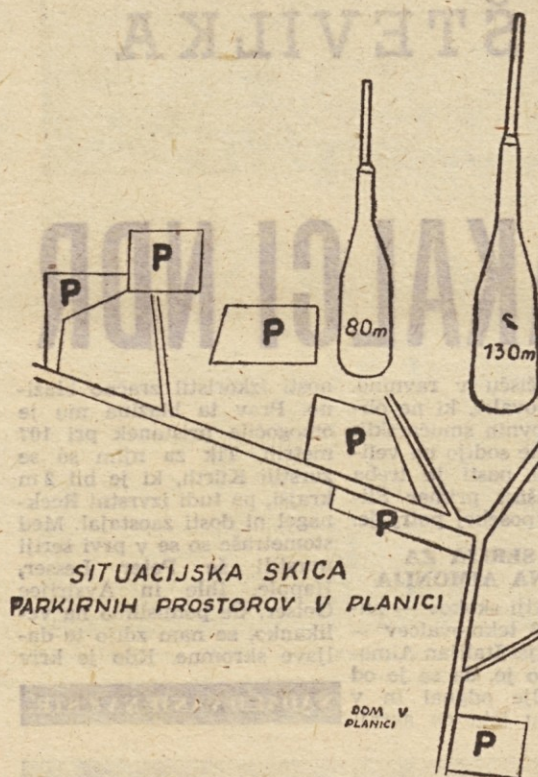
Po tem uspehu je bil Eržen izredno zadovoljen in pravi, da bi lahko skočil še nekoliko dlje, če bi bili pogoji nekoliko ugodnejši, predvsem bi morali spustiti skakalce z višjega naleta. Na sliki Erženov rekordni stometrski skok.

DOBRODOŠLI V PLANICI!

Navodila za voznike motornih vozil

Za letošnje planiško prireditve pričakujejo organizatorji rekordno število udeležencev in prav zato so bili potrebni posebni ukrepi, s katerimi bodo urejali promet. Na Tajništvu za notranje zadeve so nam povedali nekaj navodil, ki jih bodo morali upoštevati vsi vozniki motornih vozil.

● Promet bo od Jesenic do Planice enosmeren od 5. do 13. ure v obratni smeri pa od 13. do 18. ure.

SITUACIJSKA SKICA
PARKIRNIH PROSTOROV V PLANICI

● Parkirni prostori so v Planici, Ratečah, Podkorenu in Kranjski gori. Vozniki bodo lahko parkirali na tistem parkirnem prostoru, za katerega bodo imeli vstopnico. Vozniki naj vstopnice za par-

kiranje nalepijo na vetrobransko steklo, da bodo lahko nadaljevali pot brez ustavljanja. ● Vozniki motornih vozil naj poskrbijo, da bodo vozila

tehnično brez napak in da Prometni organi bodo zaradi velikega prometa prisiljeni izločiti in odstraniti s ceste vsa vozila, ki ne bodo sposobna za vožnjo.

● Vozniki motornih vozil naj med vožnjo ne iščejo informacij pri službujočih miličnikih, ker bo vsako ustavljanje ovira za nemoten promet, saj je cesta ozka, nepregledna in bo zaradi tega mnogo težav.

● Če po naključju pride do prometne nesreče, vozilo pa je še sposobno za vožnjo, naj voznik nadaljuje z vožnjo, nesrečo pa naj prijavi na postaji LM.

● Prehitevanje na odseku ceste Jesenice—Planica in obratno v času enosmernega prometa ne bo mogoče. Na odseku Ljubljana—Jesenice pa Tajništvo priporoča čimmanj prehitevanja.

● Vozniki motornih vozil naj upoštevajo ustrezne znake glede vožnje in parkiranja, ki jim jih bodo dajali službujoči miličniki-prometniki. Le z največjo disciplino voznikov motornih vozil bo mogoče zagotoviti varno vožnjo in ne bo prišlo do nepotrebnih zamud ter zastojev, pa tudi do nepotrebnega razburjanja.

Planica kot prestižno vprašanje

Lahko bi leteli 150 m vendar to ni potrebno...

Pred 29 leti je padel v Planici prvi svetovni rekord: Birger Ruud, Norveška 92 m. Potem so se vrstili edinstveni uspehi Bradla, Tschannena in Recknagla. Naši skakalci so sicer zastajali kar za 10 do 30 metrov, vendar smo bili ponosni na gradnjo, ki je omogočala tako lepe, varne in dolge smuške polete.

Planica je postala pojem v svetu. Omenjajo jo vsi športni leksikoni, poznajo jo vsi smučarji. Ko piše Toni Sailer v svoji knjigi v veliki skakalnici, ne omenja Oberstdorfa ali avstrijskega Kulma, temveč Planico. Toda dandanes svetovnih rekordov ne postavljajo več v Planici, temveč na za spoznanje večji skakalnici, v Oberstdorfu. Nekateri se zavzemajo za to, da bi zgradili v Planici še eno velikanko, ki bi omogočala polete okrog 150 m.

NOVA VELIKANKA V PLANICI?

Nedvomno je možno zgraditi, če so sredstva na voljo, tudi večjo skakalnico. So pa posebej težave z doskočiščem, ki bi moralo biti kar najbolj strmo, da bi bil prehod iz leta v skok sploh mogoč. Dr. ing. Straumann meni, da bi bilo možno na smučeh celo jadrali, če bi imel skakalec hitrost 180 km na uro. Toda doslej tudi na tekmovanju »kilometerland« še niso dosegli take hitrosti. Svetovni re-

kord v hitrosti na smučeh ima Luigi DiMarco 163 km na uro. Straumann tudi meni, da bi morala znašati strmina doskočišča 60 stopinj. Vendar bi bilo zelo težko utrditi sneg na taki strmini.

Arhitekt H. Klopfer, ki je zgradil skakalnico v Oberstdorfu in Squaw Valley meni, da je možno doseči smuške polete do 160 m, vendar ima dva pomsleka: prvič glede doskočišča, drugič glede velikanske snežne površine, ki bi jo bilo treba steptati. To bi bili kajpada izredno visoki stroški.

Stvar potemtakem ni tako preprosta. Če upoštevamo še človeški faktor, to je stopnjo fizične in psihične pripravljenosti skakalcev, tedaj se je treba že kar resno zamisliti. Ze sedanja velikanka v Planici pomeni za skakalce, posebno za tiste, ki v mladosti niso bili deležni moderne in vsestranske športne vzgoje, izredno težko preizkušnjo.

Misliti pa je treba tudi na rentabilnost atraktivne gradnje. Če gre za veliko zimskošportno središče, kjer je možnost za bivanje kakih 10.000 zimskih turistov, so sredstva, vložena za atraktivni šport, kolikor toliko dobro naložena. Če pa gre za idilično pokrajino, v kateri je že od vsega začetka en sam hotel z depandanso, tedaj ni razloga, da bi zaupali v veliko turistično prihodnost naše doline smučarskih skakalnic.

Nova velikanka v Planici? Treba bo dobro preudariti!

POMENEK ZA ZAPRTIMI VRATI

Dobro je tudi prisluhniti mišljenju skakalcev in smučarskih funkcionarjev. Ko je pred leti skical Sigmund Ruud, ekspert za smuške skoke pri FIS strokovno konferenco, je postavil med drugim tudi takole vprašanje: »Ali menite, da bi bilo potrebno graditi še večje skakalnice, kakor so v Planici, Oberstdorfu in Kulmu?« Navzoči strokovnjaki so odgovarjali takole:

Straumann: »Lahko bi leteli tudi 150 m daleč, vendar to ni potrebno.«

Gnidovec: »Dolžine lahko rastejo, dokler skakalci nalet popolnoma obvladajo.«

Bradl: »Ni treba graditi večjih skakalnic.«

B. Ruud: »Dvomim, če koristimo športnemu gibanju, če bi gradili večje skakalnice.«

Daescher: »Se strinjam, ne smemo pretiravati.«

Bloudek: »Premišljeval sem, če bi Planico povečal. Odločil sem se za stare dimenzije. Skakalnice nisem povečal, da bi lahko na njej več skakalcev tekmovalo.«

Sigmund Ruud je postavil na istem sestanku tudi takole vprašanje: »Ali bi bilo potrebno zgraditi v Evropi več velikih skakalnic?«

Svitsarski skakalec Daescher je odgovoril, da so tri za Evropo dovolj. Glede Skandinavije, zibelke skakalnega športa pa je B. Ruud izjavil, da bo ena velikanka dovolj — s pogojem, seveda, če se bodo zanjo odločili. Na vprašanje, kaj mislijo o tem v Sovjetski zvezi, je dejal S. Ruud, da oni niso zainteresirani za velikanke.

SKAKALCEM VEČ POZORNOSTI!

Teža problema potemtakem ni v tem, kdo ima večjo skakalnico, temveč kdo bolj skrbi za razmah skakalnega športa in za strokovno vzgojo vrhunskih tekmovalcev. Tehtna se nam zdi Bloudkova misel: »Skakalnice nisem povečal, da bi lahko na njej več skakalcev tekmovalo.« In v tem je tudi prestižno vprašanje naše planiške prireditve: gre za udeležbo naših skakalcev, ka-

kor tudi za njihovo raven treniranosti. V tem pogledu še nismo storili vsega, kar bi bili lahko. Storili smo v minulemu letu pomemben korak naprej, ko smo oskrbeli prvo skakalnico z umetno maso, vnaprej pa bo treba misliti tudi na to, da bodo imeli naši skakalci trenerje, ki jih bodo pripravljali z različnimi športnimi panogami (in ne samo v zimski sezoni!) na težke preizkušnje na velikih smučarskih skakalnicah.

D. U.

Šport-oprema Ljubljana-Višmarje

VAM NUDI:

- kompletno opremo za telovadnice
- opremo za letna športna igrišča
- opremo za otroška igrišča
- opremo za lahke in težke atletiko
- opremo za camping in športne rekvizite

Iz spominov na velike dogodke
na smuških
skakalnicah

NIHČE NI VERJEL...

Prvo smučarsko skakalnico v Jugoslaviji so zgradili leta 1921 v Bohinju. Naš prvi državni prvak v skokih na smučeh je bil Ljubljčan Joža Pogačar, ki je takrat zmagal s skokom 9 metrov. To je bil začetek. Kaj kmalu so zgradili smučarske skakalnice tudi v drugih krajih: v Ljubljani, Mojstrani, Kranjski gori, na Bledu.

Prav posebno srečo so imeli šolski otroci v Mojstrani. Učitelj in učiteljica sta bila navdušena za smučanje, vse ure šolske telesne vzgoje so bile na snegu. Otroci so se kaj kmalu navadili smuka naravnost po strmini in so si sami uredili smučarsko skakalnico.

»Tako smo se je ball,« pripoveduje Karl Klančnik, »da smo skakali samo v primeru, če je deževalo. To pa zato, da ni bila prehitra. Prvo leto smo se tudi tapecirali, za hlače smo si zabasali blazinico ali brisačo, da bi tako omilili padce.«

Minila so leta, in šolski otroci iz Mojstrane in drugih krajev so vidno napredovali v smuških skokih in tekih. Če so šli na tekme v Romunijo ali Bolgarijo, so bili vselej prvi, s severnjaki pa se seveda še niso mogli meriti.

V zimskem času leta 1933/34 pa se je zgodilo nekaj nepričakovane. Jugoslovanska zimskošportna zveza je naprosila ljubljanskega inženirja Stanka Bloudka, da bi zgradil v Planici nekoliko večjo skakalnico, na kateri bi lahko prirejali tudi večje mednarodne tekme.

Osojne strmine pod Poncami (tako se imenujejo bele gore nad Planico) so bile za gradnjo skakalnice prikladne. Ko pa je Stanko Bloudek vse izmeril, je ugotovil, da je ta svet kakor nalašč za velikansko skakalnico, ki bi omogočala smuške polete do 90 ali celo 100 metrov.

»Toda takrat nisem vedel, če je sploh možno skakati tako daleč, kajti svetovni rekord je znašal 86 metrov,« je pripovedoval učen inženir.

Misel pa je bila zapeljiva. 100-metrski skakalnica na slovenskih tleh! Bloudek je študiral, risal in preizkušal dan in noč. Svojih načrtov ni zaupal nikomur. Znanje, ki si ga je pridobil v mladosti kot letalski konstruktor, mu je bilo pri študiju načrtov za fantastično skakalnico nemalo v prid.

V Planici, 1000 metrov nad morjem ležeči dolini so zapele lopate. Dela je bilo ogromno, saj je bilo treba prekopati blizu 9000 prostorninskih metrov zemlje, vrh tega pa še razstreliti 600 prostorninskih metrov skale.

Končno so bile težave premagane. V Planici je nastala velikanska športna gradnja, precej višja od znanega ljubljanskega nebotičnika. Ko jo je sneg prvič prekril in so jo rateški fantje prvič steptali, so ljudje strmeli nad veličino in lepoto nove skakalnice.

»Kako, v Jugoslaviji da so zgradili največjo skakalnico na

svetu?« so se čudili Norvežani, ki so že od nekdaj sloveli kot najbolj izurjeni skakalci. »Neverjetno, neverjetno! Da le ne bi prišlo do nesreč!«

Norveški skakalci so se spogledali, ko so zvedeli za novico iz Jugoslavije. Sigmund Ruud je čutil, da je njegov svetovni rekord, ki je znašal 86 metrov, ogrožen. »Pogledat gremo,« so se odločili, »kdo se prijavi za potovanje v Jugoslavijo?« Deset najpogumnejših skakalcev je dvignilo roko. In ko so prispeli Norvežani v Ljubljano, in nato v Planico, so jih naši ljudje nad vse prisrčno sprejeli.

BILO JE 25. MARCA 1934...

Slovenski časopisi so bili polni reklame za prve velike skakalne tekme v Planici. Med tednom so že poročali o poskusnih skokih do 80 metrov. Zlasti so hvalili norveške skakalce. Kako tudi ne, saj so skakali kar 20 do 30 metrov dlje od naših. V nedeljo 25. marca 1934 so bili gorenski redni in posebni vlaki tako zasedeni kakor še nikoli poprej. Vsakdo si je želel na lastne oči ogledati znamenito športno slavo na snegu.

Strmo doskočišče skakalnice je dišalo po salmijaku. Sneg so umetno strdili, da bi bil hitrejši. Okrog izteka se je zbral velikanski polkrog gledalcev. Tudi na drevju je bilo vse živo.

Potem smo gledali in strmeli. Na zaletišču so zapele smuči, v zraku so zafrotale hlače, skakalec je švignil mimo sodniškega stolpa in v lepi drži telesa in smuči padal v globino, dokler ni pristal na strmini in nadaljeval z vožnjo v iztek. Čim je bil izven nevarnosti, so se gledalci oddahnili, začeli so vriskati, ploskati in mahati z robcii.

Jugoslovanski rekord je znašal do Planice do 55 metrov, zdaj pa je že skočil Albin Novšak iz Bohinja 66 metrov. Toda spričo dolžin, ki so jih dosegli norveški gostje, je bilo največ zanimanja za brata Birgerja in Sigmunda Ruuda. Na vsem lepem je potegnil Avstrijec Gregor Hoell na 86 metrov. Izenačil je svetovni rekord. Norvežane je zaskrbelo. Brata Birger in Sigmund sta se spogledala, si naložila težke smuči na ramena ter krenila še enkrat na vrh zaletišča.

Birger Ruud se je pognal s polnim naletom. Sneg je bil že malce leden, šlo je kakor blisk. Pravočasno je odskočil, se nagnil lepo naprej in dvignil krivine smuči. Njegova drža v zraku je bila vzorna. Mirno je krilil z rokami, ko ga je neslo v globino. Gledalci so zadrževali dih. In ko je doskočil, ko je bilo vsem jasno, da je dosegel najdaljši skok, ni bilo navdušenja ne konca ne kraja.

»Birger Ruud, Norveška, je skočil 92 metrov!« je naznanil

napovedovalec po zvočniku. To je bil prvi svetovni rekord na naših tleh. Kako smo bili ponosni! Tiste dni menda ni bilo na Gorenjskem mladega človeka, ki ne bi vedel za Birgerja Ruuda in za njegov rekord v Planici. Ko so novinarji poročali o novici v Oslo, Pariz in na Dunaj, so morali vedno znova ponavljati: »Ne, ni pomota... 92 metrov... Planica... Jugoslavija... Da, Jugoslavija!«

Da, to je bila premiera v Planici, ki je ne bom živ dan pozabil!

ČETRT STOLETJA POZNEJE

Navdušeni smučarji iz osnovne šole v Mojstrani so med tem odrastli in zasloveli kot junaki Planice: Karl Klančnik, Janez Pold, Marjan Pečar. Izpopolnili so se v skakanju, navadili so se na hitrost okrog 100 kilometrov na uro in gledalci so jih prav tako občudovali, kakor nekoč norveške mojstre. Pridružili so se jim še Rudi Finžgar iz Kroke in Lepa vrsta Ljubljčanov.

Skakalnico v Planici so večkrat obnovili in jo povečali. Navadili smo se na nove rekorde: 100 metrov, 120 metrov, 124 metrov, 127 metrov.

Vsa leta sem hodil v Planico kot radijski reporter in vesel sem se navduševal nad skakalci, ki imajo toliko športnega znanja, toliko občutka za hitrost in ravnotežje, da se igrajo s 100-metrskimi daljinami.

Naj povem, kaj sem videl in občutil na prireditvi ob 25-letnici Planice, ko sem gledal na skakalnico z visokega sodniškega stolpa in bil priča, ko je Helmut Recknagel iz Nemške demokratične republike postavil nov rekord. Takole sem pripovedoval nevidnim poslušalcem Radio Televizije Ljubljana:

»Dragi poslušalci, čez nekaj minut bomo doživeli vrhunec letošnjih jubilejnih dni v Planici. Pogumni skakalci se že zbirajo zgoraj na startu velike skakalnice. Okrog bele arene za iztek glava pri glavi — okrog 30.000 navdušenih gledalcev. Prišli so od blizu in daleč, da bi videli biser našega zimskega športa, smuške polete v Planici. Na visokih mlajih slovesno vihrajo zastave dvanajstih držav. V dolini so se oglasile fanfare — znamenje, da bomo začeli. Gledalci so začeli s ploskanjem in prisrčnim vzklikanjem. Pozdrav velja predsedniku republike tovarišu Josipu Brožu Titu. Pravkar je prispel z avtomobilom, da si bo ogledal skoke. Alpski smučarji se že spuščajo po ostrem doskočišču z zastavami v rokah naravnost v dolino. Čudovita slika: mojstri smučanja švigajo s pisanimi zastavami sodelujočih držav nad čisto belino skakalnice. Alpski smučarji so se ustavili — pred njimi se je pojavila Mara Rekarjeva, najboljša tekmovalka v teku na smučeh. Predsedniku Titu izroča šop cvetja. Prisotnost predsednika republike daje letošnji planiški prireditvi posebno slavnostno obeležje, tekmovalcem pa vliiva novega navdušenja za treniranje in tekmovanje.«

Nad Ciprnikom je posijalo sonce. Ozračje je mirno in lepo, kakor nalašč za smuške polete.

Skakalci so pripravljani. Veliko so trenirali, zdaj jih čaka velika preizkušnja. Drug za drugim se spuščajo po strmem zaletišču, se odganjajo v zrak, letijo mimo nas s hitrostjo 30 metrov na sekundo, in že jih gledamo, kako se ustavljajo na beli ravnici med tisočerimi gledalci. Radijski poročevalci hitimo s poročanjem v slovenskem, srbohrvatskem, nemškem, italijanskem in francoskem jeziku.

Vsi skupaj imamo danes po vsej širni Evropi več milijonov poslušalcev pri radijskih in televizijskih sprejemnikih.

Ko je bil na vrsti Helmut Recknagel, najspodobnejši med sposobnimi, ni bilo človeka, ki ne bi pozorno gledal proti vrhu skakalnice. Starter je zamahnil z zastavico, Recknagel se je spuščal po zaletišču. S hitrostjo 104 km na uro se je pognal z odskočnega pomola in se močno nagnil naprej. Smuči je držal mirno in vzporedno, roke je držal pred glavo. V tem hipu se mi je zdel, kakor planinski orel, ki jadra v višini in pristane kjer hoče. Helmut Recknagel je vztrajal v vzorni drži telesa in smuči do konca in pristal pri tablici s številko 127 metrov. Prepričan sem, da v tistem hipu v Planici ni bilo človeka, ki ne bi bil vznemirjen nad lepoto skoka, nad dolžino, nad novim rekordom skakalnice in končno nad zmagovalcem samim, ki tako mojstrsko obvlada svoje telo v letenju po zraku in pristajanju na strmini doskočišča.

Občutil sem zadovoljstvo zaradi novega slovesa Planice v svetu, zaradi tisočerih gledalcev s predsednikom republike na čelu in zaradi vseh tistih, ki so se tako trudili, da bi jubilejna prireditve v Planici lepo uspela. Spomnil sem se moža, ki je bil vsako leto med nami in delal na skakalnici kot prvi inženir in kot najpožrtvovalnejši delavec z lopato v rokah — Stanka Bloudka. Kako je bil vselej vesel, če je prireditev uspela, če ni bilo nesreč in so skakalci dosegli rekordne dolžine. Ni ga več med planiški funkcionarji. Njegovo delo pa živi v mladih športnikih in ljudje se ga bodo spominjali vselej, kadar se bodo zbrali okrog velike skakalnice v Planici, da bi gledali smuške polete, ki so biser zimskega športa.

D. U

Eden izmed poslednjih posnetkov, ko je pokojni inž. Bloudek z Rudijem Finžgarjem in Poldo urejeval odskočno mizo pred štirim leti

NAJBOLJŠI SKAKALCI IZ VSEGA SVETA V PLANICI

zdar iz Steinacha, starta pa za Vorwärts Brotterode. Leta 1960 je zabeležen s 4. mestom v Planici, kjer je tudi pomagal osvojiti Recknaglu trofej. Ing. Bloudka (prav tako lani v Kulmu, tudi s 4. mestom). Na svetovnem prvenstvu v Zakopanem je bil 11. na srednji in 15. na veliki skakalnici. Letos je njegov največji uspeh 5. mesto v Innsbrucku in nekoliko manjši 7. v Leningradu.

ZLATI OREL IZ STEINBACHA
Helmuth Recknagel (NDR) je eden najboljših skakalcev na

Koba Čakadze zanesljivo med boljšimi

je gostilničar v Kitzbühlu. Pogled v njegovo bilanco nas popelje tja do leta 1957 ko je bil drugi na Kongsbergu, v Planici pa 16. Leta 1961 je bil na Kongsbergu 4., lani 7., na svetovnem prvenstvu na veliki skakalnici 17., na poletih v Kulmu pa 12. Za zdaj v letošnji sezoni še ni zabeležil prav velikih uspehov. Morda je treba omeniti 14. mesto v Bischofshofenu in 16. v Garmisch-Partenkirchenu.

PISMONOSA, KI MU NI PARA
Georg Thoma (Zahodna Nemčija), 26-letni pismonoša iz Hintertzartena, se predstavlja z zlato olimpijsko medaljo iz Squaw Valleya v klasični kombinaciji. Ne bo prvič v Planici — ko smo

Velika tekmeča na skakalnici in velika prijateljstva v zasebnem življenju Bolkart iz Oberstdorfa (na levi), ter doslej največji junak na naši velikanki, Recknagel

listal po starih rezultatih, smo ugotovili, da je leta 1955 zmagal na mladinskem Kongsbergu, ki drugi je bil tedaj v Planici, medtem ko je bilo člansko tekmovanje v Ljubljani, kjer je bil 8.—9. Leta 1958 je bil na svetovnem prvenstvu v Lahtiju 16. v kombinaciji in 27. v skokih. Olimpijska sezona 1960 mu je prinesla odlični 5. mesti v Innsbrucku in Garmischu, lanska celo zmago v Garmischu in potem razočaranje v Zakopanem, kjer se je pri skokih za kombinacijo poškodoval in odstopil. Letos pa je boljši kot kdajkoli prej. Kombinacije zmaguje po mili volji, ker je često tako najboljši v skokih in v tekni, kar je doslej skoraj edinstveno. Dobil je kombinacijo v Seefeldu, Falunu in Lahtiju, pa še specialne skoke na državnem prvenstvu in v Berchtesgaden in Neustadtu (Kongsberg) ter postavil nekaj novih rekordov skakalnic. 2. mesto za Enganom v Garmischu in tretje v Innsbrucku je samo potrditev njegove odlične forme.

Tudi nad lansko sezono se ne more pritoževati: 1. Oberstdorf, 2. Kongsberg, 5. Holmenkollen,

Dan za dnem prihajajo na Bleč z vlaki, avtomobili in letali najboljši skakalci sveta, ki se bodo na planiški velikanki pomerili med seboj. Najbrž drži, da v Planici še nikdar ni bila zbrana tako elitna družba mojstrov skakalnega športa, saj, če naštevamo imena: Recknagel, Šlibar, Čakadze, Brandtzek in druge, skoraj ne vemo, kdo je boljši.

Skakalnica v Planici sicer ni taka naprava, ki bi dopuščala svetovne rekorde, je pa še vedno najlepša velikanka na svetu. Zato ni čudno, če si vsi želijo skakati na njej, če vsi pravijo, da so skoki v Planici zares velik užitek.

Prišli so torej v Planico od blizu in daleč, iz Avstrije, Italije, ČSSR, Vzhodne in Zahodne Nemčije, Švedske, Norveške, Finske, Madžarske, SZ, ZDA in Japonske. Zraven je še štirinajstotica Jugoslovancev in vsi skupaj bodo skušali pokazati na planiški velikanki čim več znanja in pripraviti velik športni užitek vsem tistim, ki si bodo prišli ogledat prireditev v Planici in tudi vsem tistim, ki bodo opazovali mojstre smuških poletov na televizijskih zaslonih.

3. polet v Kulmu, 9. na svetovnem prvenstvu na veliki skakalnici. Letos se predstavlja z drugim mestom v Oberstdorfu ter tretjim na novoletni turneji in v Garmischu.

LOVEC DALJAV IZ NEUSTADTA

Wolfgang Happle (Zahodna Nemčija) ima komaj 22 let pa že sodi v svetovno elito. Zanimivo, da nosi očala, edini od boljših skakalcev. Odlikuje se z izredno dolgimi skoki, med ostalim je na mamutski skakalnici v Oberstdorfu, tedaj ko je naš Šlibar skočil svetovni rekord, pristal še dlje, vendar s padcem. 1961 je zabeležil 3. mesto v poletih v Oberstdorfu, 5. v Bischofshofenu, 6. v Innsbrucku, 12. v Holmenkollenu, lani pa 2.

Prvič bomo pozdravili v Planici tudi olimpijskega zmagovalca v kombinaciji, Nemca Thoma

10 SEZON V ELITI

Max Bolkart (Zahodna Nemčija) bo v Planici s svojimi 31 leti med najstarejšimi po letih in tekmovalnih izkušnjah. Po poklicu elektromonter iz Oberstdorfa, je že stari znanec iz Planice, kjer beležimo že 1954 zanj 7. mesto. Na olimpijskih igrah v Cortini je bil 1956 četrti, 1957 15. v Planici, tretji na novoletni turneji in Kongsbergu, 1958 je na Kongsbergu zmagal, 1960 pa je bila ena njegovih najboljših letin: šesti v Squaw Valleyu, prvi na novoletni turneji, Garmischu, Oberstdorfu in Innsbrucku, tretji v Holmenkollenu, v Planici na velikanki 6. mesto, mesti na kulmskih poletih ter v Garmischu, tretje v Bischofshofenu, v Zakopanem (velika skakalnica) in Holmenkollenu je bil 11. Letošnja sezona mu še ni prinesla večjih uspehov. Najboljše uvrstitve: 11. Bischofshofen, 17. Oberstdorf, 8. Kuovola.

SOVJETSKA HIMNA V HOLMENKOLLENU

Nikolaj Kamenski (SZ) je star 31 let, član Dinama iz Moskve, modelar po poklicu. 10 let ga najdemo med boljšimi: 1958 svetovni študentovski prvak, 1958 zmagovalac Holmenkollena in 9.—11. na svetovnem prvenstvu v Lahtiju, 1959 2.—4. v Holmenkollenu, 1960 4. na olimpijskih igrah v Squaw Valleyu, 1963 3. v Holmenkollenu, 2. v Falunu,

5. v Garmischu. Na svetovnem prvenstvu v Zakopanem srebrna medalja na veliki skakalnici in 8. mesto na srednji, 6. v Garmischu. Letos: zmaga v Leningradu, tretje mesto v Moskvi, 14. mesti v Oberstdorfu in Innsbrucku.

PRVIČ NA VELIKANKI

Jozef Matouš (ČSSR) je mlad skakalec, 21 let, po poklicu tehnik. Njegova bilanca je do letošnje sezone skoraj nepopoln list, zato pa bi bil letos v Oberstdorfu presenetljiv 15., v Innsbrucku pa 20.

ZASTAVONOŠA B EKIPE POLJSKE

Gustav Bujok (Poljska) rojen 20. 3. 1937, po poklicu tesar, član kluba Start Wisla. Pred dvema leti je bil 5. v Kuovoli in Kajaniju ter 8. v Zakopanem, lani 7. na svetovnem prvenstvu na srednji skakalnici ter 25. v poletih v Kulmu, letos 5. v Le Brassusu.

ENGANOV NAMESTNIK

Torgeir Brandtzaeg (Norveška) bo imel v Planici neprijetno nalogo nadomestovati poškodovanega svetovnega prvaka in najboljšega skakalca letošnje sezone Engana. 22-letni skladiščnik se zelo uspešno uveljavlja v mednarodni areni od lani. V Zakopanem je zabeležil 13. mesto na srednji skakalnici ter 54. na veliki, 7. mesto v Holmenkollenu, 10.—11. v Lahtiju in 15. v Falunu. Zelo dobro je pričel letošnjo sezono z nemško-avstrijsko skakalno turnejo. V skupni oceni turneje je bil peti ob 2. mestu v Bischofshofenu, 4. v Innsbrucku, 8. v Oberstdorfu in 10. v GAPA. Razen tega je bil osmi preteklo nedeljo v Holmenkollenu in četrti v Le Brassusu.

TRETIJ IZ VELIKE TROJKE

Nikolaj Samov (SZ), 27 let, častnik sovjetske armade, pripadnik CSKA iz Moskve. S Kamenskim in Čakadzejem je ponel slavo sovjetskih skakalcev

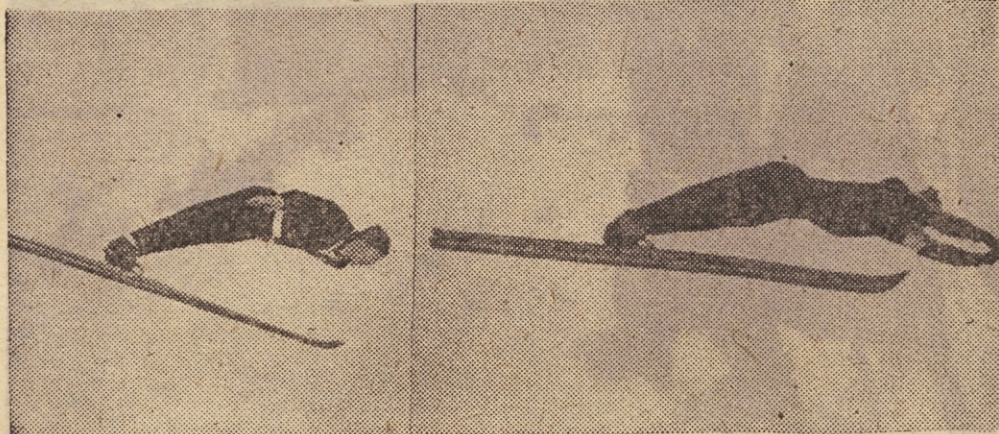
Ti prelepa si Planica, ves svet o tebi govori... (zapisali in vklelsali v cementni podstavki graditelji Planice pod vodstvom pokojnega inž. Bloudka)

PLANISKI ZNANEC PEKKA

Pekka Tirkkonen (Finska) je star znanec Planice še iz leta 1957, ko je kot 21-letni talentiran skakalec komaj dobro pogledal v svet. Tedaj je bil na naši mamutski skakalnici odlični tretji z najdaljšim skokom 119 m. Po tem uspehu se je monter iz Joensuu izkazal med ostalimi leta 1959 s 9.—11. na svetovnem prvenstvu, 1960 10. v Squaw Valleyu, 1961 zmagovalac v Holmenkollenu in Leningradu, tretji v Zakopanem, 4. v Bischofshofenu in 5. v Lahtiju, lani pa 4. na novoletni turneji, 9. na srednji skakalnici v Zakopanem, 7. v Innsbrucku. Letos še ni v dobri formi: 6. v Leningradu, 15. v Innsbrucku.

NEPORAZEN — V ZDA

Kjell Sjöberg (Švedska), 28 let, sobosikar iz Sjaleveda. Velik del letošnje sezone je gostoval skupaj z rojakom Bergquistom v ZDA, kjer sta pobirala ves čas prvo in drugo mesto. Zal seveda to ni primerjava z evropske razmere. 1961 je bil 2. v Oberstdorfu, 6. na novoletni turneji, 13. v Holmenkollenu,

15-LETNA SKAKALNA KARIERA

Peter Müller (Avstrija), star 29 let, skače že od leta 1948. Doma je prav blizu velike skakalnice v Bischofshofenu, danes pa

Trirkkonen (Fin.) in Bolkart (Z. N.)

Naši reprezentanti

BOŽO JEMC — Stalni reprezentant Jugoslavije v smučarskih skokih, rojen 10. III. 1940. Član TVD Partizan Bled, po poklicu soboslikar.

MARJAN PEČAR — Stalni reprezentant v smučarskih skoki, rojen 27. I. 1941, sedaj v JLA, sicer član smučarskega kluba Mojstrana.

LUDVIK ZAJC — Stalni reprezentant Jugoslavije v smučarskih skokih, rojen 21. I. 1943. Član smučarskega kluba Jesenice. Dijak metalurške šole na Jesenicah.

MIRO OMAN — Stalni reprezentant Jugoslavije v smučarskih skokih, rojen 11. I. 1936, študent arhitekture. Član smučarskega kluba Enotnost iz Ljubljane.

JOŽE ŠLIBAR — Večkratni jugoslovanski reprezentant v smučarskih skokih in svetovni rekorder v smučarskih skokih, rojen 18. III. 1934. Sedaj v JLA, sicer študent gozdarske fakultete. Član SK Enotnost iz Ljubljane.

MARJAN KOPRIVŠEK — Večkratni reprezentant v smučarskih skokih, rojen 11. XII. 1943. Po poklicu električar, član SK Enotnost iz Ljubljane.

PETER ERZEN — Večkratni jugoslovanski reprezentant v smučarskih skokih. Rojen 13. XII. 1941. Član SK Enotnost iz Ljubljane.

ANDREJ NAHTIGAL — Večkratni reprezentant, rojen 4. IX. 1942. Po poklicu študent igralške akademije v Ljubljani. Član SK Enotnost iz Ljubljane.

OTO GIACOMELLI — Rojen 20. I. 1942, študent. Član SK Enotnost iz Ljubljane.

TOMAŽ KRIŽAJ — Star 21 let. Grafičar, član SK Enotnost iz Ljubljane.

TIK PREDEN SO SE SPUSTILI ČEZ MOST SKAKALNICE

BOŽO JEMC

Naš državni prvak na treningu v Planici ni bil kaj posebno dobre volje. Očitno je bilo, da pri poskusnih skokih na 80-metrski skakalnici dostikrat ni ujel pravega trenutka pri odzivu, še mnogo večje težave pa mu je povzročal doskok. Ko je po seriji dokaj slabih skokov izvedel končno takega, kot jih zna pravzaprav samo on, je bil seveda ves zadovoljen. Nič čudnega, slog je bil izreden, dolžina pa najbrž nad 80 m, čeprav skoke niso merili.

V pogovru po treningu je letošnji državni prvak Božo Jemc pripovedoval, da bo na velikanki v Planici zelo težko dosegel nov osebni rekord. Znano je, da je lani v Kulmu skočil 114 m. Za letošnjo prireditev pravi, da je mnogo odvisno od tega, kako bodo skakali najboljši. Če se Recknaglu ali Enganu posreči skočiti daleč čez kritično točko, bo s tem tekme že praktično konec. Skrajšali bodo zalet in dosegali

bomo le povprečne daljave, je zaključil Božo Jemc.

MARJAN PEČAR

Marjan Pečar, ki sedaj služi kadrovski rok v JLA, je nekoliko večji optimist. To tudi ni nič čudnega, čeprav mu skoki na osemdesetki še ne gredo tako, kot bi bilo treba. Pečar je na raznih tekmah v letošnji zimi pokazal svoje stare značilnosti, na treningu v Planici pa sicer leti lepo po zraku, vendar je njegova napaka pri doskoku še vedno očitna. V svojem značilnem mirnem slogu namreč leti le dobro polovico skoka, medtem ko je zadnji del skoka še vedno daleč od tistega, kar je Pečar znal v svojih najboljših dneh.

Ko smo ga vprašali, ali računa v Planici na kakšen poseben uspeh, nam je odvrnil, da bo poskušal preskočiti svoj rekord iz leta 1960, ki je, kot vemo, tudi najboljši rezultat vseh jugoslovanskih skakalcev na planiški skakalnici. Pred leti je namreč Pečar skočil v

Planici 115 m. Skoraj lahko obljubim, je dejal Pečar, da bom poletel kak meter dlje,

čeprav je za sedaj moja forma še precej spremenljiva. V dveh zaporednih skokih se včasih počutim popolnoma različno. Če bi mi uspelo, da bi »umiril«, potem bi bilo vse lahko.

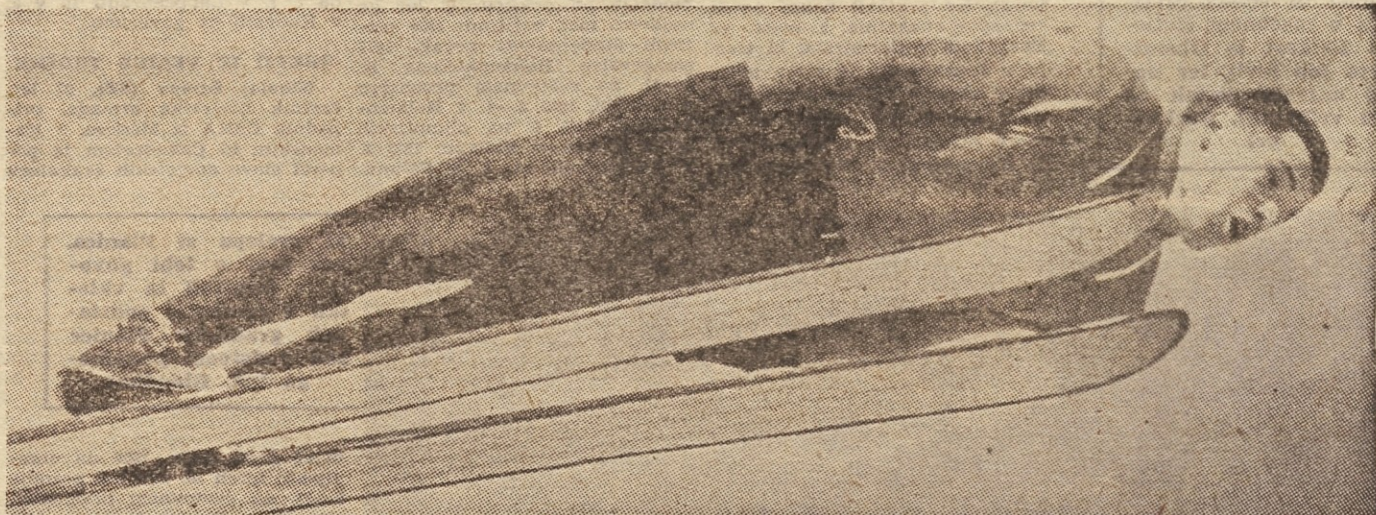
Za Pečarjev slog govorijo, da je precej nevaren in za velikanke neprimeren. Sam Pečar pravi o tem takole: »Res je, da si je težko pomagati kadar zaideš v kritično situacijo posebno, če je vzrok temu veter. Kljub vsemu se mi zdi, da sem že tako rutiniran skakalec, da se znam »izmazati« tudi iz najtežjih položajev. Moj padec pred dvema leti v Oberstdorfu je dokaz, da je temu res tako.

JOŽE ŠLIBAR

Gotovo je Jože Šlibar svetovni rekorder v smučarskih skokih med tistimi, ki bodo v

Miro Oman ne pozna strahu (levo)

Pravijo, da je slog Pečarja eden najlepših (spodaj)

»PLANICA-ŠPORT«

PODJETJE ZA PROIZVODNJO ŠPORTNIH POTREBŠČIN

V LJUBLJANI — TITOVA CESTA 48

IZ NAŠEGA PROIZVODNEGA PROGRAMA, VAM NUDIMO

ZA ZIMSKI ŠPORT:

● Kovinske smuči ● smučerske palice ● raznovrstne sanke ● oglično športno konfekcijo ● in ostalo športno opremo

ZA LETNI ČAS:

● Raznovrstne šotore ● spalne vreče ● zložljive mizice ● stolčke ● postelje ● ter ostalo kamping opremo

Izdelujemo tudi paličice in mlečni sladoled, ližike, čevapčice in lesene medicinske pripomočke.

SE PRIPOROČAMO!

Naši smučarski skakalci so te dni pred svojo letošnjo največjo nalogo. Na domačih tleh, čeprav na velikanki, bo treba pokazati vse, kar znajo. To pomeni, pokazati svojo borbenost, nezlomljivo voljo, vztrajnost in tudi junaštvo! Težko je reči vnaprej, kakšne rezultate, ali točneje, kakšne daljave bodo dosegli, kajti pri smučarskih poletih mora imeti tekmovalec razen znanja tudi športno srečo. Naši fantje, kot smo videli te dni na treningu, imajo solidno znanje in zato smo danes toliko bolj optimistično razpoloženi. Tokrat ne bo treba trepetati z občutkom manj vrednosti, kar večkrat zagrešijo naši skakalci na tujih skakalnicah. Tokrat bodo nastopili doma, na naši skakalnici in pred našim občinstvom! Zatorej, odveč vsaka prevelika »spoštljivost« pred zvenečimi imeni tujcev, zato brez strahu, sproščeno in odločno pokazati svoje sposobnosti!

Našim skakalcem želimo na tej veliki prireditvi vso srečo. Želimo jim takšnih uspehov, kot si jih želijo sami in kot jih pričakuje vsa naša športna javnost. Zatorej še enkrat, srečno!

Planici vzbujali največ pozornosti. Moramo namreč povedati, da je Šlibar po svojem rekordu, ki ga je dosegel 1960. leta v Oberstdorfu, ko je skočil 141 m, želel ponoviti ta uspeh na domači skakalnici v Planici — seveda v okviru možnosti, ki jih dopušča ta skakalnica. Z drugimi besedami, vedno si je želel biti najdaljši Jugoslovan.

Na treningu v Planici je Jože Šlibar med najboljšimi. Njegov let po zraku se je zelo umiril, skoki so dolgi — z drugimi besedami — gledali smo pravega Šlibarja. Šlibar o letošnji Planici takole pripoveduje:

— Vse kaže, da se moja forma izboljšuje in bil bi izredno vesel, če bi jo obdržal do tekmovanja v Planici.

Imam namreč dober občutek pri odzivu in posledica tega je, da skačem daleč in da v zraku nimam nobenih skrbi, kako bi se lovil. Našemu občinstvu bi se z lepimi skoki v Planici rad oddolžil za veličasten sprejem in za vse tište čestitke, ki so mi jih izrekli takrat, ko sem se vrnil iz Oberstdorfa. Res je — to je moja največja želja — seveda pa jo bo težko izpolniti. Upam, da se mi bo vseeno posrečilo.

ERŽEN PETER

Skakati je začel pred 11 leti in dosegel tudi več odličnih rezultatov na različnih mednarodnih tekmah. Pred 14 dnevi je nastopil na 100-metrski skakalnici v Pontediv Legno in osvojil 7. mesto. Tam je skočil 87 m daleč.

Mimo tega je skakal že tudi na planiški prireditvi pred tremi leti, ter bil med boljšimi Jugoslovani. 23. marca 1960 je poletel 90 m daleč.

Na pripravah v Planici je Peter Eržen skakal lepo in tudi daleč. Trener Zalokar meni, da Eržen naš solidni tekmovalec, ki bo lahko dosegel tudi lepe daljave.

In kaj pravi sam o svojem nastopu?

— Prav na kratko naj vam povem, da se dobro počutim in da sem zadovoljen s pripravami. Upam, da bom letos dosegel znamko 100 m, kar bo zame veliko zadovoljstvo. Dobro poznam sebe in povem vam, da nimam prav nič strahu pred velikanko. Nastop na naši skakalnici in pred našim občinstvom mi bo lahko omogočilo polet čez 100 m...

Ludvik Zajc: »Bom uspel?« (zgoraj)

Božo Jemc je nasmejan, zaupa svojemu znanju in pogumu (levo)

Nekaj osebnih rekordov planiških tekmovalcev

141	Šlibar	Jugoslavija	1961 Oberstdorf
137	Müller	Avstrija	1955 Oberstdorf
136	Happle	Z. Nemčija	1961 Oberstdorf
	Recknagel	V. Nemčija	1962 Kulm
133	Schram	V. Nemčija	1962 Kulm
128	Yggeseth	Norveška	1958 Oberstdorf
126	Bolkart	Z. Nemčija	1955 Oberstdorf
124	Bokeloh	V. Nemčija	1962 Kulm
123	Lichtenegger	Z. Nemčija	1961 Oberstdorf
	Balfanz	Avstrija	1962 Kulm
122	Thoma	ZDA	1962 Kulm
122	Kürth	V. Nemčija	1962 Kulm
120	Bergquist	Svedska	1962 Kulm
119	Almoni	Italija	1962 Kulm
118	Ihle	Z. Nemčija	1961 Oberstdorf
115	Pečar	Jugoslavija	1960 Planica
	B. de Zordo	Italija	1962 Kulm
114	Jemc	Jugoslavija	1962 Kulm
	Bujok	Poljska	1962 Kulm
110	Rogelj	Jugoslavija	1951 Planica
	Oman	Jugoslavija	1962 Kulm
109	Heigenhauser	Avstrija	1962 Kulm
	Zajc	Jugoslavija	1962 Kulm
108.5	Langus	Jugoslavija	1957 Planica
106	Golser	Avstrija	1962 Kulm
104.5	Engan	Norveška	1962 Bavallen
100	Samov	SZ	1961 Zakopane

EMONA

MESNA INDUSTRIJA ZALOG-LJUBLJANA VAS PRIČAKUJE S SVOJIMI MESNIMI SPECIALITETAMI NA STOJNICAH V PLANICI

Izpolnila se mi je življenjska želja

(Nadaljevanje s 1. strani)
vanski skakalec številka ena. Zato je razumljivo, da se okoli njega zbirajo vsi novinarji in da je reporter zagrebškega radia intervjuval najprej njega, potem pa še njegovo hčerko, ki je stara komaj tri leta. Izjavila je, da je ponosna ko njen očka skače 120 m daleč...

RAD BI SKOČIL SE KAK METER VEČ

Množica občinstva, bilo jih je kakih 15.000, se je danes seveda najbolj zanimala za tiste, ki so tako z dolgimi skoki, kakor tudi z lepim slogom prepričali sodnike, da jim je treba dati zares dobre ocene. Med temi je bil prvi vzhodnonemški tekmovalac Bokeloh Dieter, ki se je začel ukvarjati s skakanjem že pred kakimi desetimi leti. Resneje pa je posegel med najboljše šele leta 1961, ko je osvojil v hudi konkurenci v Holmenkollenu deveto mesto. Isto leto se je odlikoval tudi na tekmovanju v Bischofshofenu, kjer je bil četrty. Ta dva svoja prva uspeha je dosegel predvsem zaradi svojih precej dolgih skokov. Zato ni čudno, če ga l. 1962 že zasledimo na velikanki v Kulmu. Tam se je, čeprav je bil še precej neznan, vrnil na 11. mesto in dosegel tudi svoj najdaljši življenjski skok — 124 m. Letoš-

nja sezona mu prinaša še večje uspehe. Bil je prvi na tekmovanju v Banski Bistrici, na novoletni turneji pa je bil enajsti v Innsbrucku. Pred nedavnim je gostoval tudi na Finskem, kjer je osvojil šesto mesto. V Kouvoli in prav tako tudi v Lappeenranti.

Danes je Bokeloh dosegel dva odlična skoka. V drugi seriji je namreč skočil 117 m, v tretji pa 106 in zbral zaradi zelo lepega sloga zelo visoko število točk — 227,9. Sam je o današnjem uspehu dejal, da je zanj nepričakovan, čeprav je že včeraj občutil, da mu skakalnica dobro leži. Škoda, da se ne da skakati nekoliko dlje, kajti v Planici je zbranih nekaj takih, ki bi se s svojo kvaliteto lahko približali doslej največjim doseženim daljavam na smučskih skakalnicah.

Okrog velikanke se je strnil krog gledalcev, ki z zanimanjem spremljajo letošnjo priveditev Planica 63

V vodstvu odlični skakalci NDR

(Nadaljevanje s 1. strani)
za takšne daljave, o tem tokrat ne bi razpravljali, saj je tu vse polno nasprotujočih si mnenj. Dejstvo pa je, da o tem odločajo člani razsodišča, ki jih tokrat vodi Norvežan Artur Nordlie. Treba je seveda upoštevati vsa pravila FIS organizacije, ki zahteva za tekme na velikankah posebni tekmovalni režim (hitrost na odskočni mizi, veter, upoštevanje kritične točke in tako dalje).

IZKORISTILI SO ZRAČNO BLAZINO

Ko je vodstvo tekmovanja dovolilo predvozaču Langusu pognati se čez most, je med gledalci završalo. Langus se je odločno pognal na odskočni mizi, takoj zajel ugodne zračne tokove in se jim prepustil, da ga ponesejo čim dlje. Obtičal je pri 114 m, kar je spodbudilo ostale tekmovalce v konkurenci, da pokažejo svoje odlike. Sem in tja je bilo treba za trenutek počakati, ker je veter premočno pihal, vendar se nam zdi, da so bile vremenske razmere kot nalašč ugodne za skakalce. In tako smo doživeli tri

izredne polete Nemcev — Ihleja, Klemma in Bokeloha. Zanimivo je, da naš Zajc v tem trenutku ni znal izkoristiti ugodnega vetra, vendar je kljub temu dosegel daljavo 99 m. V tej seriji ne smemo pozabiti še Finca Tirkkonena, Kürtha, Golserja in Matousa. Tudi ti skakalci so po mirnem letu skozi zrak dosegli lepe daljave.

ŠLIBARJEV PADEC

Druga serija skokov je bila usodna tudi za svetovnega rekorderja Šlibarja. Šlibar je prav včeraj prebolel angino in se je kljub temu odločil, da poizkusi srečo. Že v prvem skoku ni bil najbolje razpložen in zdravniki so mu svetovali, naj odstopi. Toda Šlibar se je odločil nadaljevati s tekmovanjem. Ko je odrinil z odskočne mize, je bil takoj negotov in verjetno zaradi premajhne koncentracije in telesne šibkosti ni obdržal na vajetih svojega telesa in volje. Zadostovala je sekunda in znašel se je v kritičnem stanju. Nesrečno padel in obležal nezavesten. Zdravstvena služba na dnu velikanke je takoj stopila v akcijo. Šlibarja so takoj pregledali in ugotovili lažji pretres možganov. Upajmo, da fant ne bo občutil težjih posledic.

VČERAJ 120 m, DANES PA...

Težko je verjeti resničnim dogodkom, če nisi priča takšnim tekam kot so na velikih skakalnicah. Danes je bilo prav obratno s stanjem skakalnice kot v petek. Včeraj je bila skakalnica mehka, tako da jo je bilo treba steptati po dolgem in počez, danes pa je bila trda in je spet povzročila odgovornim funkcionarjem obilo preglastic. K sreči je sonce velikanko omehalo in tekme so se odvijale nemoteno. Mnogi skakalci, ki so včeraj dosegli lepe daljave, danes niso povzročili petkovih poletov. Med temi je bil prav gotovo najnesrečnejši Norvežan Brandzaeg, ki v treh serijah skokov ni poletel niti enkrat nad 100 m. V zadnjem skoku je imel izredno smolo. Pri letu skozi zrak so ga zajele zračne plasti od zgoraj in mu v trenutku zasukale smučki navzdol. Mislili smo, da bo sledil Šlibarjevemu padcu še eden. Toda ne! Brandzaeg se je z neverjetno spretnostjo ulovil v zarku in si z rokami tako spretno pomagal, da celo brez padca pristal na zem-

Brandzaeg — 120 m

lji. Za svoje junaško dejanje je pobral največji aplavz, celo večjega kot naš Langus, ki je danes dosegel rekordno daljavo 120 m. Samo tekmovalci, ki dobro obvlada svoje telo ne izgubi pri-sebnosti niti na tleh niti v zarku. Odlično Brandzaeg!

LE ERZEN 100 m

Našim ne gre. To je že ugotovitev od včeraj, pravzaprav ugotovitev letošnje sezone sploh. Jugoslovanski skakalci so v krizi. Nastop na velikanki je točno kazal vse napake, ki jih zagrešijo naši tekmovalci. Slab odziv, neizkoriščen let skozi zrak, zlasti drugi del in strah pred doskokom povzročajo kratke daljave in tudi negotovost od začetka do konca. Prepričani smo, da je to samo trenutna slabost, saj tudi tuji strokovnjaki, med katerimi je treba še posebej omeniti Bradla, trdijo, da imamo odlične in nadarjene skakalce. Od vseh se je najbolj izkazal Erzen, ki je kot edini dosegel stometrsko znamko. Upajmo, da bo zadnji dan tekmovanja morda le prinesel lepši uspeh!

Rezultati: Bokeloh (NDR) 227,9 (99, 117, 106), Kürth (NDR) 223,6 (105, 110, 107), Recknagel

(NDR) 215,2 (103, 101, 101), Klemm (NDR) 208,3 (98, 113, 99), Brandzaeg (Nor) 204,3 (99, 98, 77), Paljčevski (SZ) 201,1 (98, 97, 101), Golser (A) 200,5 (101, 115, 100), P. Lesser (NDR) 197,1 (101, 99, 98), Thoma (ZDR) 195,8 (99, 98, 99), Ihle (ZDR) 195,5 (101, 120, 115), Erzen (J) 194,4 (97, 100, 93), Samov (SZ) 190,3 (99, 94, 87), Næs (Nor) 189,3 (79, 85, 99), Przybyla (Polj) 188,9 (87, 101, 97), Happle (ZDR) 188,5 (101, 92, 92), ... 17. Pečar 187,1 (84,96, 98), 19. Zajc 184,0 (85, 99, 92), 26. Jemc 172,8 (93, 87, 86), 38. Nahtigal 139,3 (75, 78, 75), Giacomelli 126,9 (75, 73, 74).

Zaradi večje zanimivosti smo objavili vse tri skoke, pripominjamo pa, da so sodniki ocenili le dva najboljša.

Sobotni zmagovalac Bokeloh

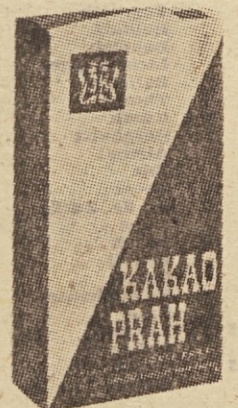
VELEBLAGOVNICA

nama

vam v poslovalnicah:

- PRED POŠTO, CANKARJEVA 1
- TROMOSTOVJE, WOLFOVA 1
- SNEGULJČICA, WOLFOVA 1
- POHIŠTVO, WOLFOVA 6
- KONFEKCIJA, ČOPOVA 7

nudi poceni in v veliki izbiri vse za dom, za družino in gospodinjstvo

● Po delu ● pri športu
● in v vašem domu
SKODELICA TOPLEGA

»KRAŠ« KAKAVA

KER JE HRANLJIV,
OSVEŽUJOČ IN KRE-
PAK!

SEDAJ PO IZREDNO
ZNIŽANI CENI

KRAŠ